

Europeiska unionens officiella tidning

C 86

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

23 mars 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2013/C 86/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 79, 16.3.2013

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2013/C 86/02

Mål C-12/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Dublin Metropolitan District Court — Irland) — Denise McDonagh mot Ryanair Ltd (Luftfart — Förordning (EG) nr 261/2004 — Begreppet extraordinära omständigheter — Skyldigheten erbjuda assistans till passagerare när en flygning har ställts in på grund av extraordinära omständigheter — Vulkanutbrott som medfört att lutrummet stängts — Den isländska vulkanen Eyjafjallajökulls utbrott)

2

2013/C 86/03

Mål C-26/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof — Belgien) — Belgische Petroleum Unie VZW m.fl. mot Belgische Staat (Direktiv 98/70/EG — Kvaliteten på bensen och dieselbränslen — Artiklarna 3 — 5 — Miljöspecifikationer för bränslen — Direktiv 98/34/EG — Informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster — Artiklarna 1 och 8 — Begreppet teknisk föreskrift — Skyldighet att anmäla förslag till tekniska föreskrifter — Nationell lagstiftning innebärande en skyldighet för oljeföretag som saluför bensen och/eller dieselbränslen att under samma kalenderår även saluföra en viss mängd biodrivmedel)

2

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

2013/C 86/04	Mål C-175/11: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Ireland — Irland) — H.I.D. och B.A. mot Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irland och Attorney General (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt europeiskt asylsystem — Tredjelandsemborgares ansökan om att beviljas flyktningstatus — Direktiv 2005/85/EG — Artikel 23 — Möjlighet att handlägga asylansökningar genom ett prioriterat förfarande — Nationellt förfarande varigenom asylansökningar från en viss kategori av personer handläggs med prioritet på grundval av deras nationalitet eller ursprungsland — Rätt till ett effektivt rättsmedel inför domstol — Artikel 39 i direktiv 2005/85 — Begreppet domstol i den mening som avses i denna artikel)	3
2013/C 86/05	Mål C-301/11: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 31 januari 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna (Skattelagstiftning — Överföring av skattemässigt hemvist — Etableringsfrihet — Artikel 49 FEUF — Beskattning av orealiserad värdeökning — Omedelbar uttagsbeskattning)	4
2013/C 86/06	Mål C-394/11: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Komisia za zashtita ot diskriminatsia — Bulgarien) — Valeri Hariev Belov mot CHEZ Elektro Bulgaria AD m.fl. (Förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Begreppet "nationell domstol" — Domstolen saknar behörighet)	4
2013/C 86/07	Mål C-396/11: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Constanța — Rumänien) — Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța/verkställighet av europeiska arresteringsorder utfärdade mot Ciprian Vasile Radu (Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Europeisk arresteringsorder utfärdad i syfte att lagföra någon — Skäl till att vägra verkställighet)	5
2013/C 86/08	Mål C-642/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Varna — Bulgarien) — Stroy trans EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Principen om skatteneutralitet — Avdragsrätt — Avslag — Artikel 203 — Uppgift om mervärdesskatten på fakturan — Verkställbarhet — Huruvida en beskattningsbar transaktion har utförts — Identisk bedömning vad beträffar fakturautfärdaren och fakturamottagaren — Nödvändighet)	5
2013/C 86/09	Mål C-643/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Varna — Bulgarien) — LVK — 56 EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Principen om skatteneutralitet — Avdragsrätt — Ej medgiven — Artikel 203 — Uppgift om mervärdesskatten på fakturan — Verkställbarhet — Huruvida en beskattningsbar transaktion har utförts — Identisk bedömning vad beträffar fakturautfärdaren och dess mottagare — Huruvida detta är nödvändigt)	6
2013/C 86/10	Mål C-496/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Slovakien) den 6 november 2012 — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA mot Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.	7
2013/C 86/11	Mål C-595/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19 december 2012 — Loredana Napoli mot Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 86/12	Mål C-597/12: Överklagande ingett den 19 december 2012 av Isdin, SA av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 9 oktober 2012 i mål T-366/11, Bial-Portela & Ca, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	8
2013/C 86/13	Mål C-599/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 20 december 2012 — Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you mot FOD Financiën	9
2013/C 86/14	Mål C-604/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 27 december 2012 — HN mot Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irland samt Attorney General	9
2013/C 86/15	Mål C-617/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court (Förenade kungariket) den 18 december 2012 — Astrazeneca AB mot Comptroller-General of Patents	10
2013/C 86/16	Mål C-11/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 10 januari 2013 — Bayer CorpScience AG	10
2013/C 86/17	Mål C-17/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 14 januari 2013 — Alpina River Cruises GmbH och Nicko Tours GmbH mot Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia	10
2013/C 86/18	Mål C-19/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 15 januari 2013 — Ministero dell'Interno mot Fastweb SpA	11
2013/C 86/19	Mål C-20/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 15 januari 2013 — Daniel Unland mot Land Berlin	11
2013/C 86/20	Mål C-22/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Napoli (Italien) den 17 januari 2013 — Mascolo mot Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	12
2013/C 86/21	Mål C-35/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte Suprema di Cassazione (Italien) den 24 januari 2013 — ASS.I.CA. och Krafts Foods Italia SpA mot Associazioni fra produttori per la tutela del "Salame Felino" m. fl.	13
2013/C 86/22	Mål C-54/13 P: Överklagande ingett den 31 januari 2013 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 21 november 2012 i mål T-270/08, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen	14

Tribunalen

2013/C 86/23	Mål T-269/00: Tribunalens beslut av den 29 januari 2013 — Sagar mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Slopade eller minskade sociala avgifter för företag i Venedig och Chioggia — Beslut genom vilket stödsystemet förklarades oförenligt med den gemensamma marknaden och det fastslogs att de utbetalade stödbeloppen skulle återkrävas — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	15
--------------	---	----

2013/C 86/24	Mål T-272/00: Tribunalens beslut av den 29 januari 2013 — Barbini m.fl. mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Minskning av de sociala avgifter som betalas av företag i Venedig och Chioggia — Beslut om att stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden och om att utbetalat stöd ska krävas åter — Uppenbart att talan dels inte kan tas upp till sakprövning, dels saknar rättslig grund) 15	15
2013/C 86/25	Mål T-273/00: Tribunalens beslut av den 29 januari 2013 — Unindustria m.fl. mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Minskning av sociala avgifter för företag etablerade i Venedig och Chioggia — Beslut enligt vilket stödordningen förklaras vara oförenlig med den gemensamma marknaden och det förordnas om återkrav av stödet — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund) 16	16
2013/C 86/26	Mål T-368/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 1 februari 2013 — Travetanche Injection mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Talan ogillas — Anledning saknas att döma i saken) 16	16
2013/C 86/27	Mål T-551/11: Tribunalens beslut av den 5 februari 2013 — BSI mot rådet (Talan om ogiltigförklaring — Dumpning — Utvidgning av den antidumpningstull som införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina till att även omfatta import av sådana produkter som avsänts från Malaysia — Oberoende importör — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Regleringsakt som medför genomförandeåtgärder — Avvisning) 17	17
2013/C 86/28	Mål T-347/12 P: Överklagande ingett den 8 januari 2013 av Dana Mocová av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 juni 2012 i mål F-41/11, Mocová mot kommissionen 17	17
2013/C 86/29	Mål T-1/13: Talan väckt den 4 januari 2013 — Advance Magazine Publishers mot harmoniseringsbyrån — Montres Tudor (GLAMOUR) 18	18
2013/C 86/30	Mål T-12/13: Talan väckt den 4 januari 2013 — Sherwin-Williams Sweden mot harmoniseringsbyrån — Akzo Nobel Coatings international (ARTI) 18	18
2013/C 86/31	Mål T-13/13: Talan väckt den 3 januari 2013 — MasterCard International mot harmoniseringsbyrån/Nehra (surfpin) 19	19
2013/C 86/32	Mål T-14/13: Talan väckt den 3 januari 2013 — Seal Trademarks mot harmoniseringsbyrån — Exel Composites (XCEL) 19	19
2013/C 86/33	Mål T-26/13: Talan väckt den 18 januari 2013 — dm-drogerie markt mot harmoniseringsbyrån — Semtee (CALDEA) 20	20
2013/C 86/34	Mål T-27/13: Talan väckt den 23 januari 2013 — Elan mot Europeiska kommissionen 20	20
2013/C 86/35	Mål T-31/13 P: Överklagande ingett den 24 januari 2013 av Vincent Bouillez av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 november 2012 i mål F-75/11, Bouillez mot rådet 22	22

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2013/C 86/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 79, 16.3.2013

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 71, 9.3.2013

EUT C 63, 2.3.2013

EUT C 55, 23.2.2013

EUT C 46, 16.2.2013

EUT C 38, 9.2.2013

EUT C 32, 2.2.2013

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Dublin Metropolitan District Court — Irland) — Denise McDonagh mot Ryanair Ltd

(Mål C-12/11) ⁽¹⁾

(Luftfart — Förordning (EG) nr 261/2004 — Begreppet extraordinära omständigheter — Skyldigheten erbjuda assistans till passagerare när en flygning har ställts in på grund av extraordinära omständigheter — Vulkanutbrott som medfört att luftrummet stängts — Den isländska vulkanen Eyjafjallajökulls utbrott)

(2013/C 86/02)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Dublin Metropolitan District Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Denise McDonagh

Svarande: Ryanair Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Dublin Metropolitan District Court — Tolkningen och giltigheten av artiklarna 5 och 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1) — Begreppet extraordinära omständigheter i den mening som avses i förordningen — Omfattning — Inställd flygning på grund av stängningen av det europeiska luftrummet till följd av vulkanen Eyjafjallajökulls utbrott på Island

Domslut

1. Artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ska tolkas så, att sådana omständigheter som stängningen av en del av det europeiska luftrummet till följd av vulkanen Eyjafjalla-

jökulls utbrott utgör extraordinära omständigheter, i den mening som avses i förordningen, vilka inte befriar lufttrafikföretagen från deras skyldighet enligt artiklarna 5.1 b och 9 i förordningen att erbjuda service.

2. Artiklarna 5.1 b och 9 i förordning nr 261/2004 ska tolkas så, att när en flygning ställs in på grund av extraordinära omständigheter, vilka pågår under en så lång tid som i det nationella målet, måste skyldigheten enligt dessa bestämmelser att erbjuda flygpassagerarna service uppfyllas, utan att bestämmelsernas giltighet påverkas.

En flygpassagerare kan dock, som ersättning för att lufttrafikföretaget inte uppfyllt sin skyldighet enligt artiklarna 5.1 b och 9 i förordning nr 261/2004 att erbjuda service, endast få ersättning för sådana utlägg som med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet visat sig vara nödvändiga, lämpliga och rimliga för att täcka lufttrafikföretagets brister när det gäller att erbjuda passageraren service. Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma detta.

⁽¹⁾ EUT C 80, 12.3.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof — Belgien) — Belgische Petroleum Unie VZW m.fl. mot Belgische Staat

(Mål C-26/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 98/70/EG — Kvaliteten på bensin och dieselbränslen — Artiklarna 3 — 5 — Miljöspecifikationer för bränslen — Direktiv 98/34/EG — Informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster — Artiklarna 1 och 8 — Begreppet teknisk föreskrift — Skyldighet att anmäla förslag till tekniska föreskrifter — Nationell lagstiftning innebärande en skyldighet för oljeföretag som saluför bensin och/eller dieselbränslen att under samma kalenderår även saluföra en viss mängd biodrivmedel)

(2013/C 86/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaft BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV, Argosoil Belgium NV

Svarande: Belgische Staat

Ytterligare deltagare i rättegången: Belgian Bioethanol Association VZW, Belgian Biodiesel Board VZW

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Grondwettelijk Hof — Tolkning av artikel 4.3 EUF, artiklarna 26.2 FEUF, 28 FEUF, 34 FEUF, 35 FEUF och 36 FEUF, artiklarna 3, 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, s. 58) och artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, s. 37) — Nationell lagstiftning enligt vilken de oljebolag som släpper ut fossilt motorbränsle för konsumtion är skyldiga att under samma år även släppa ut en viss mängd bioetanol i ren form eller i form av bio-ETBE och fettsyremetylestrar (Fame)

Domslut

1. Artiklarna 3–5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG av den 23 april 2009, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet, vilken, i enlighet med det mål att främja användningen av biodrivmedel inom transportsektorn som medlemsstaterna ska uppnå enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, och direktiv 2009/30, innebär en skyldighet för oljeföretag som saluför bensen och/eller dieselbränslen att under samma kalenderår på marknaden även saluföra en viss mängd biodrivmedel, genom att blanda detta med dessa produkter, när den aktuella mängden beräknas i procentandelar av den totala mängden bensen och/eller dieselbränslen som de saluför varje år, och dessa andelar är förenliga med de högsta gränsvärden som fastställs i direktiv 98/70, i dess lydelse enligt direktiv 2009/30.
2. Artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande

tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998, jämförd med artikel 10.1 sista strecksatsen i nämnda direktiv, ska tolkas så, att den inte innebär något krav på anmälan av ett nationellt lagförslag med en skyldighet för oljeföretag som saluför bensen och/eller dieselbränslen att på marknaden under samma år även saluföra vissa procentandelar biodrivmedel, när förslaget — efter att ha anmälts i enlighet med nämnda artikel 8.1 första stycket — ändrats för att beakta kommissionens synpunkter på förslaget och det sålunda ändrade förslaget därefter anmälts till kommissionen.

(¹) EUT C 113 av den 9.4.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Ireland — Irland) — H.I.D. och B.A. mot Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irland och Attorney General

(Mål C-175/11) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt europeiskt asylsystem — Tredjelandsmedborgares ansökan om att beviljas flyktingstatus — Direktiv 2005/85/EG — Artikel 23 — Möjlighet att handlägga asylansökningar genom ett prioriterat förfarande — Nationellt förfarande varigenom asylansökningar från en viss kategori av personer handläggs med prioritet på grundval av deras nationalitet eller ursprungsland — Rätt till ett effektivt rättsmedel inför domstol — Artikel 39 i direktiv 2005/85 — Begreppet domstol i den mening som avses i denna artikel)

(2013/C 86/04)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: H.I.D. och B.A.

Motparter: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irland och Attorney General

Saken

Begäran om förhandsavgörande — High Court of Ireland — Tolkningen av artiklarna 23 och 39 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, s. 13) — Tredjelandsmedborgares ansökan om att beviljas flyktingstatus — Förenlighet med

unionsrätten att tillämpa ett nationellt förfarande enligt vilket prövningen av asylansökningar som lämnas in av personer tillhörande en viss kategori, som bestäms på grundval av nationalitet eller ursprungsland, ska påskyndas eller prioriteras — Rätten till ett effektivt rättsmedel — Begreppet domstol i den mening som avses i artikel 267 FEUF

Domslut

1. Artikel 23.3 och 23.4 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstat att föreskriva prioriterad eller påskyndad handläggning av vissa kategorier av asylansökningar på grundval av den asylsökandes nationalitet eller ursprungsland, under förutsättning att handläggningen sker i enlighet med de grundläggande principer och garantier som anges i kapitel II i samma direktiv.
2. Artikel 39 i direktiv 2005/85 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet, enligt vilken asylsökande har möjlighet att antingen överklaga den beslutande myndighetens beslut till en sådan domstol som Refugee Appeals Tribunal (Irland), vars avgöranden i sin tur kan överklagas till en sådan högre instans som High Court (Irland), eller bestrida giltigheten av samma myndighets beslut vid High Court, vars avgöranden i sin tur kan överklagas till Supreme Court (Irland).

⁽¹⁾ EUT C 204, 9.7.2011.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 31 januari 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-301/11) ⁽¹⁾

(Skattelagstiftning — Överföring av skattemässigt hemvist — Etableringsfrihet — Artikel 49 FEUF — Beskattning av realiserad värdeökning — Omedelbar uttagsbeskattning)

(2013/C 86/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och W. Roels)

Svarande: Konungariket Nederländerna (ombud: C. Wissels, J. Langer och M. de Ree)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och K. Petersen), Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González), Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes)

Saken

Fördragsbrott — Tolkningen av artikel 49 FEUF — Utagsskatt för företag som upphör med att ha skattemässigt hemvist i Nederländerna — Beskattning av realiserad värdeökning i ett företag om företaget ändrar hemvist, flyttar sitt fasta driftställe eller överför sina tillgångar till en annan medlemsstat

Domslut

1. Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 FEUF, genom att anta och upprätthålla en nationell lagstiftning om beskattning av realiserad värdeökning i ett företag om företaget överförs eller om dess stadgaenliga eller verkliga säte överförs till en annan medlemsstat.
2. Konungariket Nederländerna ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien och Republiken Portugal ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 252, 27.8.2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Komisija za zashtita ot diskriminatsia — Bulgarien) — Valeri Hariev Belov mot CHEZ Elektro Bulgaria AD m.fl.

(Mål C-394/11) ⁽¹⁾

(Förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Begreppet "nationell domstol" — Domstolen saknar behörighet)

(2013/C 86/06)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande organ

Komisija za zashtita ot diskriminatsia

Parter i det nationella förfarandet

Klagande: Valeri Hariev Belov

Motparter: CHEZ Elektro Bulgaria AD, Lidia Georgieva Dimitrova, Roselina Dimitrova Kostova, Kremena Stoyanova Stoyanova, CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD, Ivan Kovarzhchik, Atanas Antonov Dandarov, Irzhi Postolka, Vladimir Marek, Darzhavna Komisija po energiyno i vodno regulirane

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Komisia za zashtita ot diskriminatsia — Tolkning av artiklarna 2.1 a och b, 3.1 h och 8.1 i rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, s. 22), artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt av skäl 29 och artiklarna 1 och 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG (EUT L 114, s. 64), och av artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG — Uttalanden om verksamheter som rör nedläggning och avfallshantering (EUT L 176, s. 37) samt av artikel 3.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, s. 55) — Förvaltningspraxis som består i att eldistributionsföretag i en stadsdel bebodd av romer får installera elmätare på elstolpar på gatan, så högt upp att konsumenterna inte kan kontrollera mätarställningen visuellt, medan man i alla andra stadsdelar har placerat elmätarna på en annan höjd, som möjliggör en visuell kontroll — Den slutliga elanvändarens rätt eller intresse av att regelbundet kunna avläsa elmätaren — Bevisbördan på området för diskriminering

Domslut

Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Komisia za zashtita ot diskriminatsia genom beslut av den 19 juli 2011.

⁽¹⁾ EUT C 298, 8.10.2011.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Constanța — Rumänien) — Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța/verkställighet av europeiska arresteringsorder utfärdade mot Ciprian Vasile Radu

(Mål C-396/11) ⁽¹⁾

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Europeisk arresteringsorder utfärdad i syfte att lagföra någon — Skäl till att vägra verkställighet)

(2013/C 86/07)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Constanța

Part i målet vid den nationella domstolen

Ciprian Vasile Radu

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Curtea de Apel Constanța — Tolkning av rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EUT L 190, s. 1), och av artikel 6 FEU och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet artiklarna 6, 48 och 52 — Europeisk arresteringsorder utfärdad i syfte att vidta straffrättsliga åtgärder — Möjlighet för den medlemsstat som verkställer arresteringsordern att avslå ansökan om överlämnande av den eftersökta personen på grund av åsidosättande av konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt på grund av underlåtenhet av den medlemsstat som utfärdar arresteringsordern att helt eller delvis införliva rambeslut 2002/584/RIF

Domslut

Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att de rättsliga myndigheterna i en medlemsstat inte får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder — som utfärdats i syfte att lagföra den eftersökta personen — av det skälet att den personen inte har fått yttra sig i den utfärdande medlemsstaten innan arresteringsordern utfärdades.

⁽¹⁾ EUT C 282, 24.9.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Varna — Bulgarien) — Stroy trans EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-642/11) ⁽¹⁾

(Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Principen om skatteneutralitet — Avdragsrätt — Avslag — Artikel 203 — Uppgift om mervärdesskatten på fakturan — Verkställbarhet — Huruvida en beskattningsbar transaktion har utförts — Identisk bedömning vad beträffar fakturautfärdaren och fakturamottagaren — Nödvändighet)

(2013/C 86/08)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stroy trans EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad Varna — Tolkning av artikel 203 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt — Skatt som ska betalas med anledning av att den anges på faktura, trots avsaknad av leverans eller betalning för föremålet för fakturan — Bevis för att varor faktiskt har levererats — Omprövningsbeslut avseende den beskattningsbara personens direkta leverantör innehåller inte någon korrigering av skatten

Domslut

1. Artikel 203 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas på följande sätt:

— Den mervärdesskatt som en person har angett på en faktura ska betalas av den personen oberoende av om en beskattningsbar transaktion faktiskt har utförts.

— Enbart den omständigheten att skattemyndigheten, i ett omprövningsbeslut riktat till den som utfärdat fakturan, inte har rättat den mervärdesskatt som deklarerats av utfärdaren kan inte anses innebära att myndigheten har slagit fast att fakturan svarar mot en faktiskt utförd beskattningsbar transaktion.

2. Principerna om skatteneutralitet, proportionalitet och berättigade förväntningar ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att en fakturamottagare nekas rätt att göra avdrag för ingående mervärdesskatt på den grunden att någon beskattningsbar transaktion faktiskt inte utförts, även om skattemyndigheten, i ett omprövningsbeslut som riktas till fakturautfärdaren, inte har rättat den mervärdesskatt som fakturautfärdaren har deklarerat. Om det emellertid anses att transaktionen faktiskt inte har utförts, på grund av att fakturautfärdaren eller tidigare led har gjort sig skyldig till bedrägeri eller oegentligheter avseende den transaktion som görs gällande till stöd för avdragsrätten, måste det, med beaktande av objektiva kriterier och utan att det krävs att fakturamottagaren vidtar kontroller som inte åligger denne, visas att mottagaren visste eller borde ha vetat att transaktionen ingick i ett mervärdesskattebedrägeri, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Varna — Bulgarien) — LVK — 56 EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-643/11) ⁽¹⁾

(Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Principen om skatteneutralitet — Avdragsrätt — Ej medgiven — Artikel 203 — Uppgift om mervärdesskatten på fakturan — Verkställbarhet — Huruvida en beskattningsbar transaktion har utförts — Identisk bedömning vad beträffar fakturautfärdaren och dess mottagare — Huruvida detta är nödvändigt)

(2013/C 86/09)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: LVK — 56 EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad — Varna — Tolkning av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt — Bevis om att den beskattningsgrundande händelsen har inträffat — Skattemyndighetens praxis att neka mottagare av en beskattningsbar leverans av varor avdragsrätt för mervärdesskatt på grund av att det saknas bevisning om att leveransen verkligen har utförts, trots att skatten för leverantörens del har förklarats vara utkrävbar

Domslut

1. Artikel 203 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas på följande sätt:

— Den mervärdesskatt som en person har angett på en faktura ska betalas av den personen oberoende av om en beskattningsbar transaktion faktiskt har utförts.

— Enbart den omständigheten att skattemyndigheten, i ett omprövningsbeslut riktat till den som utfärdat fakturan, inte har rättat den mervärdesskatt som deklarerats av utfärdaren kan inte anses innebära att myndigheten har slagit fast att fakturan svarar mot en faktiskt utförd beskattningsbar transaktion.

⁽¹⁾ EUT C 80, 17.3.2012.

2. Unionsrätten ska tolkas så, att artiklarna 167 och 168 a i direktiv 2006/112 samt principerna om skatteneutralitet, rätts-säkerhet och likabehandling inte utgör hinder för att en fakturamottagare nekas rätt att göra avdrag för ingående mervärdesskatt på den grunden att någon beskattningsbar transaktion faktiskt inte utförts, även om skattemyndigheten, i ett omprövningsbeslut som riktas till fakturautfärdaren, inte har rättat den mervärdesskatt som fakturautfärdaren har deklarerat. Om det emellertid anses att transaktionen faktiskt inte har utförts, på grund av att fakturautfärdaren eller tidigare led har gjort sig skyldig till bedrägeri eller oegentligheter avseende den transaktion som görs gällande till stöd för avdragsrätten, måste det, med beaktande av objektiva kriterier och utan att det krävs att fakturamottagaren vidtar kontroller som inte åligger denne, visas att mottagaren visste eller borde ha vetat att transaktionen ingick i ett mervärdesskattebedrägeri, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 80, 17.3.2012.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Slovakien) den 6 november 2012 — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA mot Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

(Mål C-496/12)

(2013/C 86/10)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA

Svarande: Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

Tolkningsfrågor

1. Ska bestämmelserna i unionsdirektiven, däribland Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG (¹) av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, rådets direktiv 85/374/EEG (²) av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister samt andra direktiv som syftar till att skydda konsumenter, tolkas på så sätt att även en juridisk person kan omfattas av samma skydd som ges åt konsumenter under förutsättning att denna juridiska person i avtalsförhållanden som omfattas av dessa direktivs tillämpningsområde inte handlar inom ramen för näringsverksamhet eller ekonomisk verksamhet?
2. Ska bestämmelserna i unionsdirektiven, däribland Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den

25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, som den som är aktuell i målet vid den hänskjutande domstolen, enligt vilken rätten att begära kompensation — såsom återbetalning av felaktigt erlagda avgifter — när det konstaterats fel i den tillhandhållna varan begränsas till den period som löper från den senaste avläsningen av vattenmätaren innan begäran framställdes?

(¹) EGT L 171, s. 12

(²) EGT L 201, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 6 s. 239

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19 december 2012 — Loredana Napoli mot Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Mål C-595/12)

(2013/C 86/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Loredana Napoli

Motpart: Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 15 i direktiv 2006/54/EG (¹) (återgång till arbete efter mammaledighet) tillämpas i fråga om deltagande i en yrkesutbildning som har samband med ett anställningsförhållande, och tolkas så, att en kvinnlig arbetstagare, efter mammaledighetens slut, har rätt att återuppta samma utbildning som fortfarande pågår, eller kan bestämmelsen tolkas så att hon kan antas till den därpå följande utbildningen även om det är osäkert när den kommer att ordnas?
2. Ska artikel 2.2 c i direktiv 2006/54/EG, enligt vilken varje form av mindre förmånlig behandling av en kvinna som har samband med mammaledighet anses som diskriminering, tolkas så att den innebär ett absolut skydd för kvinnliga arbetstagare — på vilket inte någon intresseavvägning får inkräkta — mot varje form av faktisk särbehandling (domstolens dom av den 30 april 1998 i mål C-136/95, Thibault), och att artikeln således utgör hinder för en nationell

bestämmelse som, genom att föreskriva uteslutning från en yrkesutbildning samtidigt som möjligheten att delta i påföljande utbildning säkerställs, har till syfte att garantera att lämplig utbildning tillhandahålls men som innebär att kvinnliga arbetstagare inte har möjlighet att, vid en tidigare tidpunkt, samtidigt som de manliga deltagarna i uttagningsprovet och utbildningen tillträda en ny befattning och därmed erhålla motsvarande lön?

3. Ska artikel 14.2 i direktiv 2006/54/EG, enligt vilken särbehandling som grundas på egenskaper som utgör ett verkligt yrkeskrav inte är diskriminering, tolkas så att en medlemsstat får fördröja tillgången till anställning till förfång för kvinnliga arbetstagare som på grund av mammaledighet inte har kunnat fullgöra en yrkesutbildning?
4. Om det antas att artikel 14.2 är tillämplig i den situation som avses ovan i fråga [3] ska den bestämmelsen, i förening med den allmänna proportionalitetsprincipen, tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att en arbetstagare, som på grund av mammaledighet är frånvarande från en utbildning, ska uteslutas från denna i stället för att föreskriva att parallell extraundervisning ska ges för att kompensera för frånvaron och på detta sätt finna en balans mellan de rättigheter som tillkommer den arbetstagare som fött barn och det allmänna intresset, även om detta medför organisatoriska och finansiella kostnader?
5. För det fall direktiv 2006/54/EG ska tolkas så, att det utgör hinder för den ovannämnda nationella lagstiftningen, är direktivets bestämmelser self-executing, det vill säga kan de tillämpas direkt av nationella domstolar?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23).

Överklagande ingett den 19 december 2012 av Isdin, SA av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 9 oktober 2012 i mål T-366/11, Bial-Portela & Ca, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-597/12)

(2013/C 86/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Isdin, SA (ombud: H.L. Mosback, Advocate, G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macias Bonilla, abogados)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Bial-Portela & Ca, SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- fastställa beslutet av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd av den 6 april 2001 att avslå invändningen,
- förplikta Bial-Portela & Ca, SA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalen har missuppfattat bevisningen, vilket framgår av punkt 34 i den överklagade domen där tribunalen angav att "överklagandenämnden gjorde en oriktig bedömning när den fann att kännetecknen inte liknar varandra i fonetiskt hänseende". Till skillnad från vad tribunalen angav var det var emellertid inte fel av överklagandenämnden att slå fast att det inte föreligger någon fonetisk likhet mellan kännetecknen. Överklagandenämnden gjorde nämligen en riktig bedömning av kännetecknens fonetiska likhet och drog slutsatsen att kännetecknen ger olika helhetsintryck i fonetiskt hänseende trots att det föreligger vissa fonetiska likheter. Överklagandenämndens ovannämnda slutsats, vilken missförstått av tribunalen, ska fastställas.

Klaganden gör därutöver gällande att tribunalen har missuppfattat de faktiska omständigheterna i det att den i punkt 40 i den överklagade domen angav att "varor i klass 3 och en stor del av varorna i klass 5 ... saluförs i snabbköpens hyllor och att kunderna därför väljer dem efter en visuell undersökning av deras förpackning". Det fanns inte någon bevisning till stöd för denna slutsats angående de faktiska omständigheterna och den utgjorde således en missuppfattning av de faktiska omständigheter som borde ha legat till grund för ett beslut. Inte någon av parterna hade heller åberopat denna omständighet och den kunde därför beaktas endast om den var notorisk (och med hänsyn till argumenten till stöd för att denna omständighet är föga sannolik skulle det vara en missuppfattning av de faktiska omständigheterna om den ansågs notorisk). Denna omständighet kan därför inte ligga till grund för att det sannolikt finns en risk för förväxling.

Klaganden gör också gällande att principen att motparten ska höras (*audi alteram partem*), som stadgas i artikel 76.1 i varumärkesförordningen (¹) (tidigare artikel 74.1 i förordning nr 40/94 (²)) har åsidosatts och att tribunalen har tillämpat artikel 8.1 b i varumärkesförordningen samt relevant rättspraxis felaktigt, vilket utgör ett åsidosättande av unionsrätten. Tribunalen gjorde inte någon helhetsbedömning av de aktuella varumärkena med beaktande av alla faktorer som är relevanta i förevarande mål.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

(²) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 20 december 2012 — Jetair NV, BTW-*eenheid* BTWE Travel4you mot FOD Financiën

(Mål C-599/12)

(2013/C 86/13)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jetair NV, BTW-*eenheid* BTWE Travel4you

Motpart: FOD Financiën

Tolkningsfrågor

1. Får Belgien lov att ändra sin lagstiftning för att beskatta en tjänst som är undantagen från skatteplikt — i förevarande fall resor utanför EU — precis före (den 1 december 1977) införandet av sjätte direktivet ⁽¹⁾ (den 1 januari 1978) och därigenom kringgå den frysningsklausul (stand still-klausul) i artikel 28.3 i sjätte direktivet (artikel 370 i direktiv 2006/112 ⁽²⁾) enligt vilken de aktuella resorna endast får beskattas om de redan beskattades före införandet av sjätte direktivet?
2. Var Belgien skyldigt att från och med den 13 juni 1977 (dagen för offentliggörandet av direktivet) avstå från beskattning av resor utanför EU?
3. Åsidosätter Belgien artikel 309 i direktiv 2006/112 genom att inte likställa resebyråers tillhandahållande av tjänster utanför gemenskapen med förmedlingsverksamheter och därmed fortsätta beskatta dessa tjänster?
4. Åsidosätter artiklarna 309, 153, 370 och bilaga X i direktiv 2006/112 de allmänna principerna i gemenskapsrätten, likabehandlingsprincipen, proportionalitetsprincipen och bestämmelserna om fri rörlighet för personer, varor och tjänster, bland annat artiklarna 43 och 56 EG, genom att medlemsstaterna ges rätt att välja huruvida tjänster som avser resor utanför gemenskapen ska beskattas eller inte?
5. Strider det mot principerna i gemenskapsrätten, särskilt likabehandlingsprincipen, proportionalitetsprincipen och neutralitetsprincipen på mervärdesskatteområdet, att den bel-

giska staten genom kunglig förordning av den 28 november 1999 enbart lät resebyråer omfattas av skatteplikt för resor utanför EU, men inte personer som förmedlar sådana resor?

- ⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28)
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 27 december 2012 — HN mot Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irland samt Attorney General

(Mål C-604/12)

(2013/C 86/14)

Rättegångsspråk: *engelska*

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: HN

Motpart: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irland samt Attorney General

Tolkningsfråga

Medger rådets direktiv 2004/83/EG ⁽¹⁾, tolkat mot bakgrund av den unionsrättsliga principen om god förvaltningssed vilken kommer till uttryck i synnerhet i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, att en medlemsstat i sin lagstiftning föreskriver att en ansökan om status som skyddsbehövande i övrigt endast kan prövas om den sökande har ansökt om och nekats flyktingstatus enligt nationell rätt?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 2)

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court (Förenade kungariket) den 18 december 2012 — Astrazeneca AB mot Comptroller-General of Patents

(Mål C-617/12)

(2013/C 86/15)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Astrazeneca AB

Motpart: Comptroller-General of Patents

Tolkningsfrågor

1. Kan ett schweiziskt godkännande för försäljning som inte meddelats enligt det administrativa förfarande som anges i direktiv 2001/83/EG ⁽¹⁾, men som automatiskt erkänns av Liechtenstein, utgöra det "godkännande [som] först gavs att saluföra produkten i gemenskapen" i den mening som avses i artikel 13.1 i förordning nr 469/2009/EG ⁽²⁾?
2. Har det någon betydelse för svaret på fråga 1 om:
 - a) Europeiska läkemedelsmyndigheten ansåg att de kliniska uppgifter som den schweiziska myndigheten hade lagt till grund när godkännandet för försäljning meddelades inte uppfyllde villkoren för att ett godkännande för försäljning ska meddelas enligt förordning nr 726/2004/EG ⁽³⁾, och/eller
 - b) det schweiziska godkännandet för försäljning tillfälligt drogs in efter meddelandet intill dess att det hade lämnats ytterligare uppgifter?
3. Om artikel 13.1 i förordning nr 469/2009 endast ska anses avse godkännanden för försäljning som meddelats i enlighet med det administrativa förfarande som anges i direktiv 2001/83/EG, innebär då det faktum att ett läkemedel först släpptes ut på marknaden inom EES-området med stöd av ett schweiziskt godkännande för försäljning, vilket automatiskt erkändes i Liechtenstein men som inte meddelats i

enlighet med direktiv 2001/83/EG, att läkemedlet inte kan beviljas tilläggsskydd enligt artikel 2 i förordning nr 469/2009?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel (EUT L 152, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 10 januari 2013 — Bayer CorpScience AG

(Mål C-11/13)

(2013/C 86/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bayer CorpScience AG

Tolkningsfrågor

Följande fråga hänskjuts till Europeiska unionens domstol för en tolkning av artikel 3.1 och artikel 1.8 och 1.3 i förordning (EG) nr 1610/96 ⁽¹⁾:

Ska begreppet produkt i artiklarna 3.1 och 1.8 och begreppet verksamma ämnen i artikel 3.1 i förordningen tolkas så, att de även omfattar ett skyddsämne?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel (EGT L 198, s. 30).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 14 januari 2013 — Alpina River Cruises GmbH och Nicko Tours GmbH mot Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

(Mål C-17/13)

(2013/C 86/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alpina River Cruises GmbH och Nicko Tours GmbH

Motpart: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Tolkningsfråga

Ska rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 ⁽¹⁾ tolkas så, att den är tillämplig på kryssningar mellan hamnar i en medlemsstat utan att det sker ombord- och landstigning av olika passagerare i dessa hamnar, i och med att kryssningarna påbörjas och avslutas genom ombord- och landstigning av samma passagerare i samma hamn i medlemsstaten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 15 januari 2013 — Ministero dell'Interno mot Fastweb SpA

(Mål C-19/13)

(2013/C 86/18)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero dell'Interno

Motpart: Fastweb SpA

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2d.4 i direktiv 2007/66 ⁽¹⁾ tolkas så, att den omständigheten att en upphandlande myndighet, innan den tilldelar ett kontrakt direkt till en viss ekonomisk aktör, som valts ut utan att ett meddelande om upphandling dessförinnan har offentliggjorts, offentliggör ett meddelande om frivillig förhandsinsyn i Europeiska unionens officiella tidning och väntar åtminstone tio dagar innan den ingår kontraktet automatiskt utgör hinder — alltid och under alla omständigheter — för att den nationella domstolen förklarar kontraktet ogiltigt, även om det är fråga om en överträdelse av bestämmelser som på vissa villkor tillåter att kontraktet tilldelas utan att ett anbudsförfarande har genomförts?
2. I andra hand: Är artikel 2d.4 i direktiv 2007/66 — för det fall den ska tolkas så, att den utgör hinder för att med till-

lämpning av nationell lagstiftning (artikel 122 i förvaltningsprocesslagen) anse att ett kontrakt är ogiltigt trots att den nationella domstolen har konstaterat en överträdelse av bestämmelser som på vissa villkor tillåter att ett kontrakt tilldelas utan att ett anbudsförfarande har genomförts — förenlig med principen om parternas lika ställning, icke-diskrimineringsprincipen och principen om skydd för konkurrensen, och säkerställer denna bestämmelse den rätt till ett effektivt rättsmedel som stadgas i artikel 47 i Europeiska unionens rättighetsstadga?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling, EUT L 335, s. 31.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 15 januari 2013 — Daniel Unland mot Land Berlin

(Mål C-20/13)

(2013/C 86/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Daniel Unland

Motpart: Land Berlin

Tolkningsfrågor

1. Ska den europeiska primär- och sekundärrätten, och här i synnerhet direktiv 2000/78/EG, ⁽¹⁾ tolkas så, att den inom ramen för det omfattande förbudet mot diskriminering på grund av ålder också omfattar nationella bestämmelser om delstatliga domares löner?
2. För det fall fråga 1 besvaras jakande: Innebär tolkningen av denna europeiska primär- och sekundärrätt då att en nationell bestämmelse — enligt vilken storleken på en domares grundlön vid tidpunkten för anställningens början och den senare höjningen av denna grundlön beror på vederbörandes ålder — utgör en direkt eller indirekt diskriminering på grund av ålder?
3. För det fall även fråga 2 besvaras jakande: Utgör tolkningen av denna europeiska primär- och sekundärrätt då hinder mot att en sådan nationell bestämmelse motiveras av det lagstadgade målet att belöna yrkeserfarenhet och/eller social kompetens?

4. För det fall även fråga 3 besvaras jakande: Tillåter denna tolkning av den europeiska primär- och sekundärrätten då, så länge det inte har införlivats någon icke-diskriminerande lönebestämmelse, en annan rättsföljd än att de diskriminerade personerna avlönas retroaktivt i enlighet med den högsta löneklassen i deras lönegrad?

Ska rättsföljden av åsidosättandet av diskrimineringsförbudet härledas ur själva den europeiska primär- och sekundärrätten, här i synnerhet direktiv 2000/78/EG, eller har den diskriminerade enbart rätt att ställa krav genom tillämpning av medlemsstaternas unionsrättsligt erkända skadeståndsskyldighet till följd av ett felaktigt införlivande av unionsrättsliga bestämmelser?

5. Utgör tolkningen av den europeiska primär- och sekundärrätten hinder mot en nationell åtgärd som innebär att rätten till löneutbetalning i efterskott eller skadestånd förutsätter att domaren framfört detta krav skyndsamt?

6. För det fall frågorna 1–3 besvaras jakande: Följer det då av tolkningen av den europeiska primär- och sekundärrätten att en övergångslag — enligt vilken sedan tidigare anställda domare ska placeras i en löneklass enligt det nya systemet enbart på grundval av beloppet för den grundlön som de i enlighet med de tidigare (diskriminerande) lönebestämmelserna hade den dag som satts som frist för övergången, och enligt vilken den fortsatta befordringen till högre klasser fastställs huvudsakligen på grundval av den praktiska erfarenhet som förvärvats efter det att övergångslagen trädde i kraft, och oberoende av den sammanlagda erfarenhet som domaren förvärvat under sin anställning — innebär en cementering av den bestående åldersdiskrimineringen, som består ända till den högsta löneklassen?

7. För det fall även fråga 6 besvaras jakande: Utgör tolkningen av den europeiska primär- och sekundärrätten hinder mot att denna obegränsat fortlöpande olikabehandling rättfärdigas med det lagstadgade målet att denna övergångslag ska skydda inte (bara) de rättigheter som sedan tidigare anställda domare förvärvat fram till den dag som satts som frist för övergången, utan (också) förväntningen vad gäller deras enligt de tidigare lönebestämmelserna beräknade livstidsinkomst i respektive lönegrupp och att nya domare ska få högre lön än sedan tidigare anställda domare?

Kan en fortlöpande diskriminering av sedan tidigare anställda domare rättfärdigas med att den enda alternativa lösningen (att även de sedan tidigare anställda domarna individuellt placeras på grundval av förvärvad erfarenhet) är förknippad med en tyngre administrativ börda?

8. För det fall fråga 7 besvaras jakande: Tillåter denna tolkning av den europeiska primär- och sekundärrätten då, så länge

det inte har införlivats någon icke-diskriminerande lönebestämmelse också för de sedan tidigare anställda domarna, en annan rättsföljd än att de sedan tidigare anställda domarna avlönas retroaktivt i enlighet med den högsta löneklassen i deras lönegrad?

9. För det fall frågorna 1–3 besvaras jakande och fråga 6 nekande: Innebär tolkningen av den europeiska primär- och sekundärrätten att en bestämmelse i en övergångslag — enligt vilken sedan tidigare anställda domare som vid tidpunkten för övergången uppnått en viss ålder får en snabbare löneökning från och med en viss löneklass än de domare som är yngre den dag som satts som frist för övergången — utgör en direkt eller indirekt diskriminering på grund av ålder?

10. För det fall fråga 9 besvaras jakande: Utgör tolkningen av den europeiska primär- och sekundärrätten hinder mot att denna olikabehandling rättfärdigas med det lagstadgade målet att denna övergångslag inte ska skydda de rättigheter som förvärvats fram till den dag som satts som frist för övergången, utan enbart förväntningen vad gäller den enligt de tidigare lönebestämmelserna beräknade livstidsinkomsten i respektive lönegrupp?

11. För det fall fråga 10 besvaras nekande: Tillåter denna tolkning av den europeiska primär- och sekundärrätten då, så länge det inte har införlivats någon icke-diskriminerande lönebestämmelse även för de sedan tidigare anställda domarna, en annan rättsföljd än att alla sedan tidigare anställda domare retroaktivt och fortlöpande får samma löneökning som de privilegierade domare som nämns i fråga 9?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Napoli (Italien) den 17 januari 2013 — Mascolo mot Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Mål C-22/13)

(2013/C 86/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Napoli

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Raffaella Mascolo

Svarande: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

villkor som anges i anställningshandlingen respekteras mot artikel 8.1 i direktiv 91/533/EEG och syftena med direktiv 91/533/EEG, i "synnerhet skäl" 2?

Tolkningsfrågor

1. Utgör det rättsliga ramverket för skolsektorn (vilket medger ett obegränsat antal på varandra följande avtal om visstidsanställning, utan avbrott, med samma lärare och detta även för att täcka permanenta personalbehov), såsom det beskrivs, en likvärdig åtgärd i den mening som avses i klausul 5 i direktiv 1999/70/EG? ⁽¹⁾
2. När är det fråga om ett "statligt" anställningsförhållande i den mening som avses i klausul 5 i direktiv 1999/70/EG — och särskilt i den inskjutna satsen "branscher och/eller ... kategorier av arbetstagare" — och när är det därmed motiverat att påföljderna blir annorlunda jämfört med privata anställningsförhållanden?
3. Omfattar begreppet anställningsvillkor i den mening som avses i klausul 4 i direktiv 1999/70/EG med hänsyn tagen till förklaringarna enligt artikel 3.1 c i direktiv 2000/78/EG ⁽²⁾ och artikel 14.1 c i direktiv 2006/54/EG ⁽³⁾ även påföljderna av ett rättsstridigt avbrott av anställningsförhållandet? Om svaret på föregående fråga blir jakande, är de påföljder som enligt den nationella rättsordningen normalt föreskrivs för ett rättsstridigt avbrott av tillsvidare- och visstidsanställningen försvarliga enligt klausul 4?
4. Är det enligt principen om lojalt samarbete förbjudet för en medlemsstat att i ett förfarande om förhandsavgörande vid Europeiska unionens domstol avsiktligt framställa ett nationellt regelverk på ett icke sanningsenligt sätt och är domstolarna — i brist på annan tolkning av den nationella lagstiftningen som likväl uppfyller de skyldigheter som följer av medlemskapet i Europeiska unionen — skyldiga att där möjligt tolka den nationella lagstiftningen på samma sätt som förespråkas av den medlemsstaten?
5. Ska de föreskrivna regler i direktiv 91/533/EEG ⁽⁴⁾, och närmare bestämt i artikel 2.1 och 2.2 e, som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet omfatta uppgift om i vilka fall avtal om visstidsanställning kan omvandlas till avtal om tillsvidareanställning?
6. Om svaret på föregående fråga blir jakande, strider en ändring med retroaktiv verkan i det nationella regelverket som inte ger arbetstagaren någon möjlighet att driva sina anspråk med stöd av direktivet eller garanterar att de anställnings-

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43)
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, s. 16)
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23)
- ⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet (EGT L 288, s. 32; svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 97)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte Suprema di Cassazione (Italien) den 24 januari 2013 — ASS.I.CA. och Krafts Foods Italia SpA mot Associazioni fra produttori per la tutela del "Salame Felino" m. fl.

(Mål C-35/13)

(2013/C 86/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte Suprema di Cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ASS.I.CA. och Krafts Foods Italia SpA

Motpart: Associazioni fra produttori per la tutela del "Salame Felino" m. fl.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2 i förordning nr 2081/92 ⁽¹⁾ tolkas på så sätt, att en producentförening inte kan göra gällande ensamrätt att på den inre marknaden använda en geografisk ursprungs-beteckning vilken använts i en medlemsstat för att beteckna en viss typ av salamikorv, utan att i denna medlemsstat först ha inhämtat ett rättsligt bindande avgörande som fastställer gränserna för det geografiska område i vilket produkten framställs, bestämmelser som reglerar framställningen och eventuella villkor som producenterna ska uppfylla för att få använda nämnda beteckning?
2. Vilka bestämmelser ska, mot bakgrund av bestämmelserna i förordning nr 2081/92, tillämpas, på den inre marknaden och även på en medlemsstats nationella marknad, på en geografisk beteckning som inte har registrerats på detta sätt?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska [beteckningar] och ursprungs-beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1).

Överklagande ingett den 31 januari 2013 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 21 november 2012 i mål T-270/08, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-54/13 P)

(2013/C 86/22)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, samt C. von Donat och J. Lipinsky, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Spanien, Konungariket Nederländerna och Republiken Frankrike

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 21 november 2012 i mål T-270/08 — Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien (intervenient), Republiken Frankrike (intervenient) och Konungariket Nederländerna (intervenient) mot Europeiska kommissionen — angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 1615 slutlig av den 29 april 2008 om nedsättning av det bidrag som beviljats från den Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) enligt kommissionens beslut K(94) 1973 slutligt av den 5 augusti 1994 för det operativa programmet Berlin (öst) mål 1 (1994-1999) i Förbundsrepubliken Tyskland, och ogiltigförklara det i mål T-270/08 angripna kommissionsbeslutet K(2008) 1615 slutligt av den 29 april 2008 om nedsättning av det bidrag som beviljats från den Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) enligt kommissionens beslut K(94) 1973 slutligt av den 5 augusti 1994 för det operativa programmet Berlin (öst) mål 1 (1994-1999) i Förbundsrepubliken Tyskland, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen har åsidosatt artikel 24.2 i förordning (EEG) nr 4253/88⁽¹⁾ jämförd med artikel 1 i förordning

(EG, Euratom) nr 2988/95⁽²⁾ och principen om tilldelade befogenheter (artikel 5.2 FEU, artikel 7 FEUF; tidigare artikel 5 EG), genom att i domen felaktigt anta att även rent administrativa fel som begås av nationella myndigheter kan utgöra "oegentligheter" som gör att kommissionen har rätt att besluta om finansiella korrigeringar enligt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88.

Andra grunden: Tribunalen har åsidosatt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88, jämförd med principen om tilldelade befogenheter (artikel 5.2 FEU, artikel 7 FEUF), eftersom den felaktigt har ansett att kommissionen har rätt att göra finansiella justeringar som bygger på extrapoleringar (första delen av andra grunden). Även om kommissionen skulle ha rätt att göra så enligt artikel 24.2 i förordningen, har tribunalen felaktigt godtagit hur kommissionen har gått till väga i förevarande fall. Dels kunde kommissionen inte anse att de påstådda felen var systematiska och gällde för hela det operativa programmet och den kunde inte heller tillämpa den fastställda felprocenten på hela programmet. Dels kunde kommissionen inte använda sig av det stickprovsförfarande som den genomfört, för att genom extrapolering för hela programmet sätta ned bidraget (andra delen av andra grunden). Dessutom gjorde kommissionen en oproportionerligt stor nedsättning av bidraget till det operativa programmet, genom extrapoleringen av icke representativa fel och schablonmässiga korrigeringar (tredje delen av andra grunden).

Tredje grunden: Tribunalen har vidare genom den överklagade domen åsidosatt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88, jämförd med principen om tilldelade befogenheter, genom att tribunalen förefaller att felaktigt utgå från att kommissionen har befogenhet att göra schablonmässiga finansiella korrigeringar (första delen av tredje grunden). Även om kommissionen skulle ha en sådan befogenhet, har tribunalen felaktigt godkänt att oproportionerligt stora, schablonmässiga korrigeringar har gjorts i förevarande fall (andra delen av tredje grunden).

Fjärde grunden: Tribunalen har slutligen åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 81 i rättegångsreglerna jämförd med artiklarna 36 och 53.1 i domstolens stadga. Det går nämligen inte att av domskälen i den överklagade domen utläsa att tribunalen prövat klagandens argument om att det inte var tillåtet att göra schablonmässiga finansiella korrigeringar (första delen av andra grunden) eller av vilka skäl som tribunalen underkänt detta argument.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

TRIBUNALEN

Tribunalens beslut av den 29 januari 2013 — Sagar mot kommissionen

(Mål T-269/00) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Slopade eller minskade sociala avgifter för företag i Venedig och Chioggia — Beslut genom vilket stödsystemet förklarades oförenligt med den gemensamma marknaden och det fastslogs att de utbetalade stödbeloppen skulle återkrävas — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2013/C 86/23)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Sagar Srl (Segrate, Italien) (ombud: advokaterna A. Vianello, M. Merola och M. Pappalardo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, biträdd av advokaten A. Dal Ferro)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Italien (ombud: inledningsvis U. Leanza, därefter I. Braguglia, sedan R. Adam och slutligen I. Bruni, biträdda av G. Aiello och P. Gentili, avvocati dello Stato)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter (EGT L 150, s. 50).

Avgörande

1. Europeiska kommissionens invändning om rättegångshinder prövas samtidigt som målet prövas i sak.
2. Talan avvisas eftersom det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.
3. Sagar Srl ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.
4. Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 355, 9.12.2000

Tribunalens beslut av den 29 januari 2013 — Barbini m.fl. mot kommissionen

(Mål T-272/00) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Minskning av de sociala avgifter som betalas av företag i Venedig och Chioggia — Beslut om att stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden och om att utbetalat stöd ska krävas åter — Uppenbart att talan dels inte kan tas upp till sakprövning, dels saknar rättslig grund)

(2013/C 86/24)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Alfredo Barbini Srl (Murano, Italien), Aureliano Toso Srl (Murano), AVMazzega Srl (Murano), Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl (Murano), Carlo Moretti Srl (Murano), Effeetre SpA (Resana, Italien), Ferro & Lazzarini Srl (Murano), Formia Srl (Murano), Gino Cenedese & Figlio (Murano), La Murrina (Murano), Mazzucato International Srl (Murano), Nason & Moretti Srl (Murano), Tifz Internazionale Srl (Murano), V. Nason & C. Srl (Murano), Venini SpA (Murano), Vetreria de Majo Srl (Murano) och Vetreria LAG Srl (Murano) (ombud: advokaterna A. Vianello, M. Merola och A. Sodano)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, biträdd av advokaten A. Dal Ferro)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: Republiken Italien (ombud: inledningsvis U. Leanza, därefter I. Braguglia, därefter R. Adam och slutligen I. Bruni, biträdd av G. Aiello et P. Gentili, avvocati dello Stato)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Choggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter (EGT L 150, 2000, s. 50).

Avgörande

1. Beslutet angående kommissionens invändning om rättegångshinder ska anstå till det slutliga avgörandet.
2. Talan avvisas då det dels är uppenbart att talan inte kan tas upp till sakprövning, dels är uppenbart att talan saknar rättslig grund.

3. Alfredo Barbini Srl, Aureliano Toso Srl, AVMazzega Srl, Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl, Carlo Moretti Srl, Effetre SpA, Ferro & Lazzarini Srl, Formia Srl, Gino Cenedese & Figlio, La Murrina, Mazzuccato International Srl, Nason & Moretti Srl, Tjz Internazionale Srl, V. Nason & C. Srl, Venini SpA, Vetreria de Majo Srl och Vetreria LAG Srl ska bära sina rättegångskostnader.
4. Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 355, 9.12.2000.

Tribunalens beslut av den 29 januari 2013 — Unindustria m.fl. mot kommissionen

(Mål T-273/00) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Minskning av sociala avgifter för företag etablerade i Venedig och Chioggia — Beslut enligt vilket stödordningen förklaras vara oförenlig med den gemensamma marknaden och det förordnas om återkrav av stödet — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2013/C 86/25)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) (Venedig, Italien), Comitato «Venezia vuole vivere» (Venedig), Siram SpA (Milano, Italien), Fiorital Srl (Venedig), Jesurum di M. e A. Levi Morenos Sas (Venedig), Grafiche Veneziane Srl (Venedig), Cantiere navale De Poli SpA (Pellestrina, Italien), Aive Srl (Marcon, Italien), Bortoli Ettore Srl (Venedig), Tessuti Artistici Fortuny SpA (Venedig), Lorenzo Rubelli SpA (Venedig), Tecnomare SpA (Venedig) och Arsenale Venezia SpA (Venedig) (ombud: advokaterna A. Vianello, M. Merola och A. Sodano)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, biträdd av advokaten A. Dal Ferro)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Italien (ombud: inledningsvis företrädd av U. Leanza, därefter I. Braguglia, R. Adam och slutligen I. Bruni; biträdda av G. Aiello och P. Gentili, avvocati dello Stato)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter (EGT L 150, 2000, s. 50).

Avgörande

1. Den invändning om rättegångshinder som framställts av Europeiska kommissionen ska prövas i samband med att målet avgörs i sak.
2. Talan ogillas, eftersom det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.
3. Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato «Venezia vuole vivere», Siram SpA, Fiorital Srl, Jesurum di M. e A. Levi Morenos Sas, Grafiche Veneziane Srl, Cantiere navale De Poli SpA, Aive Srl, Bortoli Ettore Srl, Tessuti Artistici Fortuny SpA, Lorenzo Rubelli SpA, Tecnomare SpA och Arsenale Venezia SpA ska bära sina respektive rättegångskostnader samt ersätta kommissionens rättegångskostnader.
4. Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 355 av den 9.12.2000.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 1 februari 2013 — Travetanche Injection mot kommissionen

(Mål T-368/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Talan ogillas — Anledning saknas att döma i saken)

(2013/C 86/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Travetanche Injection SPRL (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem och R. Cana)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Oliver och E. Manhaeve, biträdda av advokaten K. Sawyer)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EU) nr 366/2011 av den 14 april 2011 om ändring av bilaga XVII (akrylamid) till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT 2011 L 101, s. 12).

Avgörande

Det finns inte längre anledning att pröva talan.

Tribunalens beslut av den 5 februari 2013 — BSI mot rådet

(Mål T-551/11) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Dumpning — Utvidgning av den antidumpningstull som införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina till att även omfatta import av sådana produkter som avsänts från Malaysia — Oberoende importör — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Regleringsakt som medför genomförandeåtgärder — Avvisning)

(2013/C 86/27)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Brugola Service International Srl (BSI) (Cassano Magnago, Italien) (ombud: advokaterna S. Bariatti och M. Farneti)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix och P. Mahnič Bruni, inledningsvis biträdda av advokaterna G. Berrisch och M. de Morpurgo, därefter av G. Berrisch)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: M. França och D. Grespan)

Saken

Ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 723/2011 av den 18 juli 2011 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 91/2009 införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Malaysia eller inte (EUT L 194, s. 6).

Avgörande

1. *Talan avvisas.*
2. Brugola Service International Srl (BSI) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens råd har förorsakats.
3. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 370, 17.12.2011.

Överklagande ingett den 8 januari 2013 av Dana Mocová av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 juni 2012 i mål F-41/11, Mocová mot kommissionen

(Mål T-347/12 P)

(2013/C 86/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Dana Mocová (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaterna D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis et É. Marchal)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som personaldomstolen (tredje avdelningen) meddelade den 13 juni 2012 i mål F-41/11, Dana Mocová mot Europeiska kommissionen,
- ogiltigförklara beslutet att avslå begäran om förlängning av klagandens avtal,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning vad gäller legalitetsprincipens räckvidd. Personaldomstolen fann nämligen att den motivering som getts av den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal för att avslå klagomålet kan ersätta och ändra den motivering som gavs för att avslå klagandens begäran att få sitt avtal om tillfällig anställning förlängt. Vidare ansåg personaldomstolen att motiveringen är giltig trots att den grundas på omständigheter som fastställts först efter den angripna rättsakten. Sökanden gör gällande följande:
 - Om klagandens anställningsavtal inte förlängdes i förevarande fall på grund av regeln om maximalt åtta års anställning kan myndigheten som är behörig att sluta anställningsavtal inte sedan i sitt svar på klagomålet hävda att avtalet inte förlängdes på grund av budgetmässiga skäl, på grund av klagandens kvalifikationer och tjänstens intresse, för att sedan inför personaldomstolen begränsa nämnda motivering till att gälla endast budgetmässiga skäl.

— Till skillnad från vad som påstås i punkt 50 i den överklagade domen är personaldomstolen skyldig att pröva invändningen om rättsstridighet avseende åttaårsregeln. Detta skäl angavs i avslaget på klagandens begäran om att få sin tillfälliga anställning förlängd.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning. Personaldomstolen fann att myndigheten som är behörig att sluta anställningsavtal hade antagit det angripna beslutet med iakttagande av tjänstens intresse trots att personaldomstolen konstaterat att kommissionen medgett vid förhandlingen att endast budgetmässiga skäl hade kunnat åberopas för att motivera den angripna rättsakten i första instans. Sökanden gör vidare gällande att personaldomstolen åsidosatt sin motiveringskyldighet och sin skyldighet att pröva samtliga åberopade åsidosättanden av lagstiftningen genom att inte på något sätt hänvisa till klagandens argument att det föreligger en motsägelse mellan motiveringen att tjänster måste dras in av budgetmässiga skäl samtidigt och det förhållandet att nya tjänster som tillfälligt anställda i lönegrad AD9 ska tillsättas.

Talan väckt den 4 januari 2013 — Advance Magazine Publishers mot harmoniseringsbyrån — Montres Tudor (GLAMOUR)

(Mål T-1/13)

(2013/C 86/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Advance Magazine Publishers Inc. (New York, USA) (ombud: advokaterna T. Raab, H. Lauf och V. Ahmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Montres Tudor SA (Genève, Schweiz)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 10 oktober 2012, överklagande nr R 0231/2012-2,
- förplikta svaranden och motparten vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "GLAMOUR", ansökan om gemenskapsvarumärke nr 9 380 916

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Internationell registrering med verkan i gemenskapen av "TUDOR GLAMOUR" för varor i klass 14

Invändningsenhetens beslut: Bifall av invändningen avseende samtliga omtvistade varor

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009

Talan väckt den 4 januari 2013 — Sherwin-Williams Sweden mot harmoniseringsbyrån — Akzo Nobel Coatings international (ARTI)

(Mål T-12/13)

(2013/C 86/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sherwin-Williams Sweden (Märsta, Sverige) (ombud: advokaten L. Ström)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Akzo Nobel Coatings international BV (Arnhem, Nederländerna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns första överklagandenämnds beslut nr R 2085/2011-1 av den 18 oktober 2012 (om fastställande av invändningsenhetens beslut nr B 1 717 142 av den 9 augusti 2011) och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket ARTI för varor i klass 2 — Ansökan om gemenskapsregistrering nr 9 017 427

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Beneluxregistrering nr 753 216 och internationell registrering nr 872 478 av ordmärket ARTITUDE för varor i klass 2

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 3 januari 2013 — MasterCard International mot harmoniseringsbyrån/Nehra (surfpin)

(Mål T-13/13)

(2013/C 86/31)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: MasterCard International, Inc. (New York, Förenta staterna) (ombud: N. Bolter och C. Sawdy, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Sheetal Nehra (London, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet med stöd av artiklarna 8.1 b, 8.4 och 8.5 i förordningen om gemenskapsvarumärken,
- bifalla sökandens invändning mot registreringen av svarandens sökta varumärke i sin helhet,
- alternativt, bifalla sökandens invändning avseende sådana tjänster där det anses föreligga en risk för förväxling och/eller för sådana tjänster där det anses föreligga en risk för att det sökta varumärket drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för sökandens varumärkes särskiljningsförmåga eller renommé, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket i blått, svart och vitt, innehållande ordelementet "surfpin" och en figur med tre överlappande cirklar för tjänster i klass 36 — ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 8 368 862

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Figurmärkena i olika färger som utgörs av en figur med överlappande cirklar och, i vissa fall, innehållande ordelementen "MasterCard Worldwide" eller "MasterCard" — registrering som gemenskapsvarumärke med nr 5 198 585, registrering som gemenskapsvarumärke med nr 5 198 494, brittiska varumärkesregistreringen nr 2 425 471, brittiska varumärkesregistreringen nr 2 429 669, registrering som gemenskapsvarumärke med nr 5 646 261, registrering som gemenskapsvarumärke med nr 761 221, registrering som gemenskapsvarumärke med nr 5 646 492 och registrering som gemenskapsvarumärke med nr 5 646 609 för varor och tjänster i klasserna 3, 5, 6, 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 35, 36, 38, 39 och 41–45

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 8.1 b, 8.4 och 8.5 i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 3 januari 2013 — Seal Trademarks mot harmoniseringsbyrån — Exel Composites (XCEL)

(Mål T-14/13)

(2013/C 86/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Seal Trademarks Pty Ltd (Queensland, Australien) (ombud: advokaten E. Armijo Chávarri)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Exel Composites Oyj (Mäntyhärju, Finland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara andra överklagandenämndens beslut av den 11 oktober 2012, eller
- i andra hand ändra nämnda beslut då det strider mot artiklarna 42.2, 42.3 och 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009 (vari harmoniseringsbyrån uttryckligen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna)

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "XCEL" för varor i klasserna 18, 25 och 28 — Gemenskapsvarumärkesregistrering nr 3 809 571

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Gemenskapsvarumärkesregistrering nr 2 996 891, österrikisk varumärkesregistrering nr 149 726 och svensk varumärkesregistrering nr 324 307 av ordmärket "EXEL" för varor i klasserna 18 och 28

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslogs

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 42.2, 42.3 och 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 18 januari 2013 — dm-drogerie markt mot harmoniseringsbyrån — Semtee (CALDEA)

(Mål T-26/13)

(2013/C 86/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ombud: lawyers O. Bludovsky och B. Beinert)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Semtee (Escaldes Engornay, Andorra)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattades den 10 oktober 2012 av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) i ärende R 2432/2011-1 (invändningsförfarande) och avregistrera sökandens varumärke,

— i andra hand, ogiltigförklara det beslut som fattades den 10 oktober 2012 av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) i ärende R 2432/2011-1 (invändningsförfarande) och återförvisa målet till harmoniseringsbyrån, och

— i tredje hand, ogiltigförklara det beslut som fattades den 10 oktober 2012 av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) i ärende R 2432/2011-1 (invändningsförfarande)

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Semtee

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "CALDEA" för varor och tjänster i klasserna 3, 35, 37, 42, 44 och 45 — Ansökan som gemenskapsvarumärke nr 9 264 433

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Internationell registrering nr 894 004 med rättsverkan ibland annat Europeiska unionen för varor i klasserna 3, 5 och 8.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och artikel 5 i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 23 januari 2013 — Elan mot Europeiska kommissionen

(Mål T-27/13)

(2013/C 86/34)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Elan proizvodnja športnih izdelkov d.o.o. (Begunje na Gorenjskem) (ombud: advokaten P. Pensa)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artiklarna 2–5 i kommissionens beslut av den 19 september 2012 om åtgärder till förmån för bolaget Elan d.o.o. SA.26379 (C 13/2010), och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten (artikel 296 andra stycket FEUF) och åsidosättande av väsentliga formföreskrifter på grund av bristande motivering (artikel 263 andra stycket FEUF)

— Kommissionen har inte på ett tillräckligt sätt motiverat varför den tillskrivit staten ansvaret för kapitaltillskottet till bolagen Zavarovalnica Triglav och Triglav Naložbe. Kommissionen har inte heller motiverat varför den inte ansåg att överlåtelsen inom bolaget Elans maritima avdelning utgjorde lämpliga kompensationsåtgärder.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, på grund av uppenbart felaktig bedömning av omständigheterna vad gäller förekomsten av statliga medel och att staten skulle tillskrivas ansvar för bolagen Zavarovalnica Triglav, Triglav Naložbe och KAD-PPS:s agerande.

— För det första har kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning av omständigheterna vad gäller den kontroll och inflytande som staten hade på Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (nedan kallat ZPIZ), och således på bolagen Zavarovalnica Triglav och Triglav Naložbe. För det andra har kommissionen inte lagt fram några bevis, såsom krävs enligt rättspraxis som upprättats genom målet Stardust Marine, för varför bolagen KAD-PPS, Zavarovalnica Triglav och Triglav Naložbes agerande kan tillskrivas staten, samtidigt som den helt bortsett från att de privata bolagen Zavarovalnica Triglav och Triglav Naložbe hade negativ kontroll över bolaget Elan.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF vad gäller frågan huruvida bolagsmännens agerande var förenligt med principen om en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor, med hänsyn till den uppenbart felaktiga bedömningen av omständigheterna avseende bolagsmännens beslut före rekapitaliseringen och genomförandet av åtgärd 2 (rekapitaliseringen av Elan år 2008).

Kommissionen har uppenbart felaktigt utgått från sex omständigheter på grundval av vilka den kommit till slutsatsen att åtgärd 2 inte genomfördes i enlighet med principen om en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor.

— För det första har kommissionen på ett missvisande sätt utgått från den sämsta av alla bedömningar av Elans egna kapital, trots att fyra bedömningar citerades i snabbedömningen av värdet.

— För det andra har kommissionen godtyckligt och utan inrådan avvisat den bedömning av värdet som bolaget Audit-IN gjort, då denna ansetts vara obsolet och sakna betydelse, och gett snabbedömningen av värdet företräde utan att motivera varför.

— För det tredje har kommissionen felaktigt utgått från att ingen privat investerare medverkat till rekapitaliseringen trots att andelen privata medel uppgick till minst 35,05 procent.

— För det fjärde har kommissionen felaktigt utgått från att den långsiktiga planen för åren 2008–2013 och saneringsplanen upprättats av Elan självt, eftersom den fullständigt ignorerat den omständigheten att saneringsplanen för Elan ingick i en strategi för nyorientering som utarbetats för Elan av en utomstående konsult.

— För det femte är kommissionens uttalande, att ingen överenskommelse nåtts med bankerna vad gäller konsolideringen av de lån som fanns före rekapitaliseringen, felaktigt, eftersom kommissionen uppenbart fullständigt bortsett från bevisen för att bankerna försäkrat Elan om att de skulle konsolidera lånen om bolagsmännen rekapitaliserade bolaget Elan.

— För det sjätte är kommissionens påstående, att rekapitaliseringen av Elan år 2007 inte var framgångsrik och att privata investerare därför inte längre skulle investera i bolaget, felaktigt.

4. Fjärde grunden: Uppenbart felaktig bedömning av omständigheterna vad gäller kompensationsåtgärderna enligt punkterna 38–40 i Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, och åsidosättande av artikel 107.3 c FEUF.

Kommissionen har uppenbart felaktigt utgått ifrån att bolaget Elan inte vidtagit lämpliga kompensationsåtgärder, och har följaktligen gjort sig skyldig till felaktig tillämpning av artikel 107.3 c FEUF jämförd med Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

— För det första har kommissionen bortsett från att det i strategin för nyorientering uttryckligen anges att distributionsbolaget i USA, såsom yttersta åtgärd, ska likvideras.

— För det andra har kommissionen felaktigt konstaterat att samarbetet inom det gemensamma distributionsbolaget överlätits på initiativ av företaget Dal Bello.

— För det tredje har kommissionen, utan att motivera varför, underlåtit att beakta den effekt som kompensationsåtgärderna på marknaden för distribution av skidor haft på Elans "huvudmarknad", nämligen tillverkning av skidor.

Överklagande ingett den 24 januari 2013 av Vincent Bouiliez av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 november 2012 i mål F-75/11, Bouiliez mot rådet

(Mål T-31/13 P)

(2013/C 86/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Vincent Bouiliez (Overijse, Belgien) (ombud: advokaterna D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som personaldomstolen (tredje avdelningen) meddelade den 14 november 2012 i mål F-75/11, Vincent Bouiliez mot rådet,
- ogiltigförklara beslutet att inte befordra klaganden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning

- Personaldomstolen fann att det i första instans angräpnade beslutet var förenligt med principen om motiveringsskyldighet, utan att göra en verklig prövning och utan att infordra någon bevisning från rådet om den konkreta tillämpningen av kriterierna i artikel 45 i Europeiska unionens tjänsteföreskrifter vid jämförelsen av klagandens och övriga befordringsbara tjänstemäns kvalifikationer.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning

- Personaldomstolen godtog rådets blotta påståenden att tjänstemännens ansvar hade beaktats vid jämförelsen av kvalifikationerna och fann att klaganden inte hade bevisat motsatsen, trots att klaganden hade ingett upplysningar inom ramen för en åtgärd för processledning, varav det framgick att flera av de befordrade tjänstemännen inte hade lika stort ansvar som klaganden och inte hade lika höga sammanlagda betyg som klaganden, utöver att de använde ett större antal språk än klaganden (punkterna 45 och 46 i den överklagade domen)

3. Tredje grunden: Motsägelsefullt resonemang

- Personaldomstolen kan inte påstå, å ena sidan, att rådet gjorde en riktig bedömning när det beslutade att göra en ny jämförelse av kvalifikationerna för alla tjänstemän i lönegrad AST 6 som kunde befordras i befordringsförfarandet 2007 och, å andra sidan, påstå att rådet inte var skyldigt att beakta kvalifikationerna hos en viss tjänsteman som redan befordrats i detta befordringsförfarande och vars befordran hade blivit slutgiltig (punkterna 69 och 70 i den överklagade domen).
- Klaganden gör även gällande att personaldomstolen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att den inte, på grundval av uppgifterna i de handlingar som getts in till den, kom fram till att omständigheterna i målet innebär att rådet hade gjort en uppenbart oriktig bedömning.

Överklagande ingett den 24 januari 2013 av Mario Paulo da Silva Tenreiro av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 november 2012 i mål F-120/11, da Silva mot kommissionen

(Mål T-32/13)

(2013/C 86/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Kraainem, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som personaldomstolen meddelade den 14 november 2012 i mål F-120/11, da Silva Tenreiro mot kommissionen i vilken klagandens talan ogillades.
- meddela ett nytt avgörande med följande innehåll:
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut att inte tillsätta klaganden på den lediga tjänsten som direktör för direktorat A "Civillrätt" vid GD Rättvisa samt beslutet att utnämna Y på denna tjänst.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

1. Första grunden: Förvanskning av de faktiska omständigheterna

— dels genom att personaldomstolen fann att ordet "background", vilket användes i meddelandet om lediga tjänster, hänvisade till erfarenhet och inte till utbildning. Klaganden hävdar att det bland annat framgår av kommissionens meddelande om lediga tjänster att ordet "erfarenhet" och inte "background" används när det är frågan om yrkeserfarenhet.

— dels genom att personaldomstolen fann att ordet "reglering" inte hänvisade till regleringsmekanismer men till lagstiftningsförfarandet.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning genom att personaldomstolen prövade indicierna för illojal maktanvändning för sig och inte gjorde en samlad bedömning utan att försöka visa om summan av indicierna skulle kunna medföra tvivel, mot bakgrund av antalet indicier, huruvida de beslut som angripits i första instans var rättsenliga.

Klaganden gör vidare gällande att personaldomstolen, mot bakgrund av att parterna inte var likställda, har åsidosatt rätten till en rättvis rättegång genom att inte fatta processuella beslut som skulle göra det möjligt att stärka sannolikheten hos indicierna om illojal maktanvändning och därmed möjliggöra att lägga fram bevis för en omständighet som endast kan bevisas genom en sådan åtgärd.

Talan väckt den 24 januari 2013 — Türkiye Garanti Bankası mot harmoniseringsbyrån — Card & Finance Consulting (bonus&more)

(Mål T-33/13)

(2013/C 86/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Türkiye Garanti Bankası AS (Istanbul, Turkiet) (ombud: advokaten J. Güell Serra)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Card & Finance Consulting GmbH (Nürnberg, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "bonusmore" för tjänster i klasserna 35, 36, 38, 41 och 42 — Ansökan om gemenskapsregistrering nr 9 037 251

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Internationell registrering av figurmärket "bonusnet" för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 36, 38 och 42 — Internationell registrering nr 931 921.

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på invändningen.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 22 januari 2013 — Exakt Advanced Technologies mot harmoniseringsbyrån — Exakt Precision Tools (EXAKT)

(Mål T-37/13)

(2013/C 86/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Exakt Advanced Technologies GmbH (Norderstedt, Tyskland) (ombud: advokaten A. von Bismarck)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Exakt Precision Tools Ltd (Aberdeen, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 29 oktober 2012 i ärende R 1764/2011, och

— förplikta intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärke innehållande ordet "EXAKT", för varor och tjänster i klasserna 7, 9 och 37 — ansökning nr 3 996 592

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Exakt Precision Tools Ltd

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärke innehållande ordet "EXAKT" för varor i klasserna 7, 8 och 9

Annuleringsenhetens beslut: Bifall till ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 8.1 b och 53.1 a i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 29 januari 2013 — Roy mot rådet och kommissionen

(Mål T-41/13)

(2013/C 86/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: René Roy (Juillac-le-Coq, Frankrike) (ombud: advokaten C.-E. Gudin)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förordna om sökandens rätt till skadestånd för hela den skada som sökanden lidit till följd av de bötesbelopp som sökanden förpliktats betala, vilken uppgår till 87 400 euro,
- förordna om sökandens rätt till skadestånd för hela den ideella skada som sökanden lidit, vilken uppgår till 100 000 euro,
- förplikta rådet och kommissionen att ersätta samtliga utlägg och rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden grunder som huvudsak är identiska eller liknar de grunder som åberopades i målen T-195/11, Cahier m.fl. mot rådet och kommissionen ⁽¹⁾, och T-458/11, Riche mot rådet och kommissionen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 173, 2011, s. 14.

⁽²⁾ EUT C 298, 2011, s. 28.

Talan väckt den 28 januari 2013 — Sabores de Navarra mot harmoniseringsbyrån — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA)

(Mål T-46/13)

(2013/C 86/40)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Sabores de Navarra (Pamplona, Spanien) (ombud: advokaterna J. Calderón Chavero och O. González Fernández)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Frutas Solano, SA (Calahorra, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- Ogiltigförklara beslut R 2542/2011-2/R 2550/2011-2 som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 7 november 2012,
- fastställa harmoniseringsbyråns annuleringsenhetens beslut av den 11 oktober 2011 i ärende nr 4633 C, i vilket enheten ogiltigförklarade gemenskapsordmärket nr 5042346 "KIT, EL SABOR DE NAVARRA" för varor i klass 29 ("frukter och konserverade, torkade och tillagade grönsaker, geléer, marmelad, kompotter — samtliga från Navarra") och klass 30 ("Bakverk och konfekt, honung, sirap av melass, såser (tillsatser); kryddor")
- förelägga andra överklagandenämnden att meddela en ogiltighetsförklaring avseende ovannämnda varor,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket KIT, EL SABOR DE NAVARRA för varor i klasserna 29, 30 och 33 — Registrerat gemenskapsvarumärke nr 5 042 346

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Frutas Solano, SA

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärke med ord-elementet "Sabores de Navarra La Sabiduría del Sabor" för varor och tjänster i klasserna 29, 30, 33, 39 och 42

Annulleringsenhetens beslut: Delvis bifall till ansökan

Överklagandenämndens beslut: Delvis bifall till Frutas Solano, SA:s överklagande och delvis upphävande av annulleringsenhetens beslut. Avslag på sökandens överklagande.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, jämförd med artikel 53.1 a i samma förordning. Åsidosättande av artikel 15 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 30 januari 2013 — Goldsteig Käsereien Bayerwald mot harmoniseringsbyrån — Vieweg (goldstück)

(Mål T-47/13)

(2013/C 86/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH (Cham, Tyskland) (ombud: advokaten S. Biagosch)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Christin Vieweg (Sonneberg, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades den 14 november 2012 av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnde i ärende R 2589/2011-1,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Christin Vieweg

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett figurmärke som innehåller ordelementet *goldstück* för varor i klasserna 29 och 30 — varumärkesansökan nr 9 153 677

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket *GOLDS-TEIG* för varor och tjänster i klasserna 29 och 43

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av invändningsenhetens beslut och avslag på invändningen

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 30 januari 2013 — Out of the blue mot harmoniseringsbyrån — Mombauer (REFLEXX)

(Mål T-48/13)

(2013/C 86/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Out of the blue KG (Lilienthal, Tyskland) (ombud: advokaterna G. Hasselblatt och I. George)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Meinhard Mombauer (Köln, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 19 november 2012 i ärende R 1656/2011-4,

— förplikta harmoniseringsbyrån att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader,

— för det fall Meinhard Mombauer intervenerar i förfarandet, förplikta denne att bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "REFLEXX" för varor i klass 9 — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 7 239 511

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Meinhard Mom-bauer

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Figurmärke som innehåller orddelen "REFLECTS" för varor i klass 9

Invändningsenhetens beslut: Bifall på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 42.5 jämförd med artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 25 januari 2013 — Think Schuhwerk mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-50/13)

(2013/C 86/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Think Schuhwerk GmbH (Kopfung, Österrike) (ombud: advokaten M. Gail)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Andreas Müller (Ulm, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 14 november 2012 i ärende nr R 474/2012-4, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: "VOODOO" för varor i klass 25 — Gemenskapsvarumärke nr 5 832 464

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Andreas Müller

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Åsidosättande av artikel 52.1 a jämförd med artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009 samt åsidosättande av artikel 52.1 b i förordning nr 207/2009

Annulleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 52.1 a jämförd med artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009 samt åsidosättande av artikel 52.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 30 januari 2013 — Evropaïki Dynamiki mot EIB

(Mål T-51/13)

(2013/C 86/44)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaten V. Christianos)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förplikta EIB att betala sökanden 536 610,22 euro som ersättning för den skada sökanden lidit på grund av den förlorade möjligheten att tilldelas ramavtalet, jämte kompensationsränta från den 31 januari 2008 fram till dagen för meddelande av dom i detta mål, samt dröjsmålsränta från dagen för meddelande av dom i denna tvist till dess full betalning erlagts,

— förplikta EIB att betala sökanden 150 000 euro, som avskräckande skadestånd, jämte kompensationsränta från den 31 januari 2008 fram till dagen för meddelande av dom i detta mål, samt dröjsmålsränta från dagen för meddelande av dom i denna tvist till dess full betalning erlagts, samt

— förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom sin talan yrkar sökanden, med stöd av artikel 340 andra stycket och artikel 266 FEUF, vid Europeiska Unionens tribunal ersättning för den skada den lidit till följd av Europeiska investeringsbankens (EIB:s) rättsstridiga agerande.

Skadan uppkom då EIB rättsstridigt, såsom tribunalen konstaterade i dom av den 20 september 2011 i mål T-461/08, *Evropaïki Dynamiki mot EIB*, avslog sökandens anbud i ett anbuds-förfarande avseende ett ramavtal för tillhandahållande av tjänster.

Sökanden yrkar i detta sammanhang för det första ersättning för den skada den lidit till följd av den förlorade möjligheten att bli tilldelad ramavtalet, som ett återställande av *status quo ante*, och för det andra, avskräckande skadestånd för EIB:s rättsstridiga och otillbörliga agerande mot sökanden.

Sökanden vidhåller att villkoren för att fastställa EIB:s utomobligatoriska skadeståndsskyldighet, i enlighet med fast rättspraxis, gentemot sökanden är uppfyllda.

Talan väckt den 6 februari 2013 — Golam mot harmoniseringsbyrån — Glaxo Group (METABIOMAX)

(Mål T-62/13)

(2013/C 86/45)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Sofia Golam (Aten, Grekland) (ombud: advokaten N. Trovas)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Glaxo Group Ltd (Greenford, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut (ärende R 2089/2011-2) som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 30 oktober 2012,
- avslå den invändning som motparten framställt vid överklagandenämnden och bifalla sökandens registreringsansökan i dess helhet, och

— förplikta motparten att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "METABIOMAX" för varor i klasserna 5, 16 och 30 — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 8885261

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Gemenskapsordmärket "BIOMAX" (registrerat under nr 2661858) för varor i klasserna 5, 30 och 32

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Delvis upphävande av invändningsenhetens beslut

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 4 februari 2013 — ANKO mot kommissionen

(Mål T-64/13)

(2013/C 86/46)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Aten, Grekland) (ombud: advokaten V. Christianos)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att sökanden inte är skyldig att återbetala det belopp som kommissionen betalat ut för projektet DOC@HAND på grund av att utbetalningen anses ha gjorts utan grund,
- fastställa att sökanden inte är skyldig att betala en schablonmässig skadeersättning till kommissionen för projektet DOC@HAND, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser kommissionens ansvar enligt avtal nr 508015 för genomförandet av projektet "Knowledge Sharing and Decision Support for Healthcare Professionals" (DOC@HAND) enligt artikel 272 FEUF. Sökanden gör gällande att kommissionen, genom att kräva återbetalning av det belopp som betalats ut till sökanden trots att denna senare uppfyllt sina skyldigheter enligt avtalet, har åsidosatt avtalet självt, godtrosprincipen, principen om förbud mot rättsmissbruk och proportionalitetsprincipen.

Sökanden är därför inte skyldig att vare sig återbetala det belopp som kommissionen betalat ut för projektet DOC@HAND på grund av att utbetalningen anses ha gjorts utan grund, eller betala en schablonmässig skadeersättning (liquidated damages) till kommissionen för detta projekt.

Talan väckt den 7 februari 2013 — Al-Tabbaa mot rådet

(Mål T-74/13)

(2013/C 86/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Al-Tabbaa (Beirut, Libanon) (ombud: M. Lester, Barrister och G. Martin, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2012/739/Gusp av den 29 november 2012 om restriktiva åtgärder mot Syrien och om upphävande av beslut 2011/782/Gusp (EUT L 330, s. 21), i den del det berör sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 1117/2012 av den 29 november 2012 om genomförande av artikel 32.1 i förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 330, s. 9), i den del den berör sökanden,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den beslutade

att vidta dessa restriktiva åtgärder mot sökanden och när den fann att överhuvudtaget något kriterium för att upptas i förteckningen var uppfyllt.

2. Andra grunden: Svaranden har underlåtit att ge sökanden en tillräcklig motivering till varför denne skulle omfattas av de ifrågasatta åtgärderna
3. Tredje grunden: Svaranden har åsidosatt sökandens grundläggande rätt till försvar och rätten till ett effektivt domstols-skydd.
4. Fjärde grunden: Svaranden har utan giltigt skäl och på ett oproportionerligt sätt åsidosatt sökandens grundläggande rättigheter, särskilt hans äganderätt, hans rätt att bedriva verksamhet, hans rätt till gott anseende och till ett privat- och familjeliv.

Talan väckt den 13 februari 2013 — Syrian Lebanese Commercial Bank mot rådet

(Mål T-80/13)

(2013/C 86/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Syrian Lebanese Commercial Bank S.A.L. (Beirut, Libanon) (ombud: advokaterna P. Vanderveeren, L. Defalque och T. Bontinck)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 25 i rådets beslut 2012/739/Gusp och bilaga I B. till den förordningen, i den del sökanden står angiven i punkt 34 i nämnda bilaga,
- ogiltigförklara artikel 1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1117/2012 av den 29 november 2012, i den del som den artikeln innebär att sökanden bibehålls i bilaga II till rådets förordning (EU) nr 36/2012 genom tillämpning av artikel 1 i rådets genomförandeförordning nr 55/2012 av den 23 januari 2012 och punkt 27 i bilagan till sistnämnda förordning,
- ogiltigförklara, om det skulle visa sig nödvändigt, rådets beslutskrivelse av den 30 november 2012,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Avsaknad av en tillräcklig och utförlig motivering

— Rådet har inskränkt sin motivering till en redogörelse för vaga och allmänna överväganden utan att ange de specifika och konkreta skälen till varför sökanden ska vara föremål för restriktiva åtgärder.

2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, rätten till en rättvis rättegång och rätten till effektivt domstols-skydd

— Förfarandet för antagandet av de angripna rättsakterna har inte varit kontradiktoriskt. Rådet har underförstått vägrat att lägga fram den bevisning som motiverar åtgärdernas omfattning och art.

3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning av sökandens inblandning i finansieringen av regimen i Syrien

— Rådet har varken före eller efter antagandet de angripna rättsakterna styrkt att sökanden är delaktig i finansieringen av regimen i Syrien.

4. Fjärde grunden: Rådets bedömning är behäftad med fel, vilka innebär att de restriktiva åtgärderna är rättsstridiga

— Rådet har inte före antagandet av den restriktiva åtgärden gjort bedömning av huruvida den bevisning som kan motivera åtgärden är relevant och välgrundad.

Tribunalens beslut av den 29 januari 2013 — Dimension Data Belgium mot Parlamentet

(Mål T-650/11) ⁽¹⁾

(2013/C 86/49)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 73, 10.3.2012.

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 24 december 2012 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-158/12)

(2013/C 86/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna A. Salerno och B. Cortese)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte bevilja den sökanden om anställning av sökanden som kontraktsanställd i tjänstegrupp III som formulerats av Infrastruktur- och logistikbyrån i Luxemburg, samt ersättning för sökandens ekonomiska skada.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som chefen för enheten "Nyanställning och tjänstens upphörande" (DG HR.B.2) vid Europeiska kommissionen meddelade den 6 mars 2012 om beslutet att inte bevilja den sökanden om anställning av sökanden som kontraktsanställd i tjänstegrupp III som formulerats av Infrastruktur- och logistikbyrån i Luxemburg,
- förplikta svaranden att ersätta den ekonomiska skada som beslutet inneburit för sökanden, vilken ska värderas som skillnaden mellan den lön som tjänstegrupp III var berättigad till från och med oktober månad 2010 och den som sökanden alltjämt uppbär såsom kontraktsanställd i tjänstegrupp I, plus ränta från och med dagen för var och en av månadslönernas utbetalning till och med dagen för betalning, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 28 december 2012 — ZZ mot EEA

(Mål F-162/12)

(2013/C 86/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska miljöbyrån

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet om sökandens återinträde i tjänst efter sjukledighet efter att han, enligt läkarutlåtanden, ansågs arbetsför.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet som fattats av myndigheten som har befogenhet att sluta anställningsavtal den 20 september 2012 att avslå klagomålet av den 21 maj 2012, vilket syftade till att undanröja beslutet av den 21 februari 2012, varigenom fastslogs att sökanden skulle återinträda i tjänst den 24 januari 2012 efter sjukledighet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 86/36	Mål T-32/13: Överklagande ingett den 24 januari 2013 av Mario Paulo da Silva Tenreiro av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 november 2012 i mål F-120/11, da Silva mot kommissionen	22
2013/C 86/37	Mål T-33/13: Talan väckt den 24 januari 2013 — Türkiye Garanti Bankasi mot harmoniseringsbyrå — Card & Finance Consulting (bonus&more)	23
2013/C 86/38	Mål T-37/13: Talan väckt den 22 januari 2013 — Exakt Advanced Technologies mot harmoniseringsbyrå — Exakt Precision Tools (EXAKT)	23
2013/C 86/39	Mål T-41/13: Talan väckt den 29 januari 2013 — Roy mot rådet och kommissionen	24
2013/C 86/40	Mål T-46/13: Talan väckt den 28 januari 2013 — Sabores de Navarra mot harmoniseringsbyrå — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA)	24
2013/C 86/41	Mål T-47/13: Talan väckt den 30 januari 2013 — Goldsteig Käsereien Bayerwald mot harmoniseringsbyrå — Vieweg (goldstück)	25
2013/C 86/42	Mål T-48/13: Talan väckt den 30 januari 2013 — Out of the blue mot harmoniseringsbyrå — Mombauer (REFLEX)	25
2013/C 86/43	Mål T-50/13: Talan väckt den 25 januari 2013 — Think Schuhwerk mot harmoniseringsbyrå	26
2013/C 86/44	Mål T-51/13: Talan väckt den 30 januari 2013 — Evropaïki Dynamiki mot EIB	26
2013/C 86/45	Mål T-62/13: Talan väckt den 6 februari 2013 — Golam mot harmoniseringsbyrå — Glaxo Group (METABIOMAX)	27
2013/C 86/46	Mål T-64/13: Talan väckt den 4 februari 2013 — ANKO mot kommissionen	27
2013/C 86/47	Mål T-74/13: Talan väckt den 7 februari 2013 — Al-Tabbaa mot rådet	28
2013/C 86/48	Mål T-80/13: Talan väckt den 13 februari 2013 — Syrian Lebanese Commercial Bank mot rådet ...	28
2013/C 86/49	Mål T-650/11: Tribunalens beslut av den 29 januari 2013 — Dimension Data Belgium mot Parlamentet	29
Personaldomstolen		
2013/C 86/50	Mål F-158/12: Talan väckt den 24 december 2012 — ZZ mot kommissionen	30
2013/C 86/51	Mål F-162/12: Talan väckt den 28 december 2012 — ZZ mot EEA	30

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV